

Kedves Testvérem!

Ő előkészített mindent, hogy azokban járjunk, mondja Pál apostol, az Efezusbelieknek. Hitelenségünk, gyöngeségünk bátorítására Isten előkészített és előkészít mindent és úgy várja a mi cselekedeteinket. Várhatja, hiszen mindent elhárított nem a mi érdemünkért, hanem ingyen kegyelemből. A népfőiskola munkájában beállt pihenés időt is arra használta fel, hogy tovább készítse elő munkáját. Anyagiakban szűkölködünk, de az anyagi nehézségek éppen erre a gazdag kegyelmű Istenre irányítják figyelmünket.

Utolsó tanfolyamunkról

még nem adtam hírt. Ezen a tanfolyamon csak tíz leány vett részt Szendrey Pálma diakonissza testvér és Németh Irén tanítónő vezetésével. Ha kevesen is voltak Isten ugyanazt a munkát végezte el közöttük mint az elsónél. Hamis beállítás volna az tőlem, ha úgy tüntetném fel a leányokat, mintha azok „befejezett“ Krisztusnak szolgáló gyülekezeti munkások lennének. A tanfolyam nem „gyorstalpaló“ intézet, azonban nagy a bizonyosságom, hogy az az Úr, aki megkezdette a dolgot be is fejezi bizonyosan a maga dicsőségére.

A vezetőknek emberi igyekezete bizony sokszor csak ront a dolgon. De az Úr kegyelme sokkal nagyobb.

A tanfolyam menete

ugyanolyan volt, mint az előzőé. Délelőttönként bibliaóra és az újszövetségnek ismerete után gyakorlati vasárnapi iskolai tanítás volt. Júliusban azonban a gyerekeket kint a libalegelőn lehetett megtalálni. Így a gyakorlati tanítások bizony sok nehézségbe ütköztek. Délután pedig a meghívott előadók tartottak előadásokat. Az első héten a gyülekezeti munkák egyes ágairól volt szó, a második héten pedig a gyülekezeti munkásnak a lelkületéről. Ez utóbbi a legfontosabb. Tanfolyamunknak az a célja, hogy a gyülekezeti munkás örömmel álljon Krisztus szolgálatába. Szolgálatba állásukat Úrvacsora vétellel pecsételték meg az utolsó napon. Isten kegyelme előre előkészített mindent, hogy azokban a cselekedetekben járjunk, melyek az Ő dicsőségére valók.

Az első tanfolyam leányai

körlevelet indítottak maguk között. Megállapított sorrendben küldik a levelet, melyhez mind-egyikük végzett munkáját, nehézségeit, örömeit írja meg. Testvéri egyetértésben és közösségben maradnak akkor is, amikor kint dolgoznak a gyülekezetben. A körlevél eljutott hozzám is és abból értesültem, hogy minden este megállapodott időben egymásra gondolnak közös imádsággal.

Nem egy közülök már szolgál. Napközi ott-hont vezetett az elmúlt nyáron, kettő közülök. A másik leányokat látogatott, hogy előkészítse

a leányköri munkát az elkövetkező esztendőre. Sokan pedig a nyári vakációt arra használták fel, hogy konferenciákon vehessenek részt és még szélesebb körben ismerjék meg a gyülekezeti munkát. Egy páran közülök pedig ténylegesen résztvettek a gyülekezeti munkákban nyáron is.

Intézetünk iránti szeretetüket is megmutatták. Adományaikból sajátkezüleg csináltak függönyöket, drapériákat és asztalterítőt. Az egyik házat teljesen otthonossá és melegé tették. Pusztá és szerény házacskáink szépen díszítődnek és lassan valóban megfelelnek annak, aminek készültek: otthonnak. A jó multkorában például egy nagyobb leány csoport volt kint látogatni. Látogatásuk emlékéül egy magyaros falvédőt adományoztak. A nagytarcsai asszonyok pedig 30 drb. színes régi festett tányért adtak emlékebe. Mindegyik az ebédelőben nyert elhelyezést.

Még egy pár adományról

kell megemlékezni amit a miniszteriumtól kaptunk. Intézetünk tanító és nevelő munkájában ezek nagy jelentőségűek. Az egyik egy szép két lámpásos rádió a másik pedig egy vetítő gép, mellyel mindenféle diapozitívot lehet vetíteni. Könyvtárunk is gyarapodott erősen. Különösen értékes könyveket kaptunk a fásori gimnázium diákjaitól akik gyámintézeti filléreiből húsz kötetre terjedő igen értékes irodalmi, gazdasági és társadalomtudományi könyveket adományoztak. Népfőiskolánk pártfogója, ki egyházfelügyelő, nagy könyvadománnyal adományozta meg könyvtárunkat, úgyszintén egy fiatal leány, ki az Atheneumban tisztviselőnő, nagy áldozatkészséggel küldi a szociográfiai könyveket. Isten valóban előkészít mindent kegyelméből, hogy jó cselekedetekben járhassunk.

A szűkölködéseinkben

is Istennek gazdag szeretetébe kapaszkodunk. 1400 pengő sürgősen kifizetni való adóssága van intézetünknek. Az adósság határideje szeptember első napjai. A pénztárban pedig aligvan 200 pengő, ami a folyó kiadásokra elegendő. Ime az elrejtőző Isten, akiről az Énekek-énekének menyasszonya beszél 2. rész, 9. versében: „Imé ott áll a falon túl, néz az ablakon keresztül.“ Készenlétben áll, hogy segítsen, csak legyen egy kis ablakunk, hitünk, hogy megláthassuk Őt. Ne vegye tolaodásnak kedves Testvérem, hogy bajainkkal is felkeressük, azt akarom azonban, hogy mindenki aki szívében hordozza hazánk és egyházunk ifjúságának a nevelését, tudjon mindenről ami ezzel az intézettel összefügg. Körlevelünk több mint ezer példányban megy szerte az országba, minden hónapban. Ha mindenki csak egy pengőt adományozna, adósságunk nem szorongatna. Hadd töltsük be az írás szavát: „egymás terhét hordozzátok“. Kérem szeretetét és imádkozó hitét, hogy Isten vezessen ki szorongatásunkból.

A volt hallgatókat

kettő kivételével, az elmúlt nyáron meglátogatam. Isten iránti hálával írhatom kedves Testvéremnek, hogy nagy munkában találtam őket. Majdnem kivétel nélkül mindegyik foglalkozik valamivel a gyülekezetében. Ha mást nem végez, úgy a fiúkkal beszélget és így készíti elő a jövő év ifjúsági munkáját. Ketten, az egész nyáron át vasárnapi iskolát is vezettek. Egyikük az ősz folyamán, ha útlevelet kap, a németországi liebenzelli missziói iskolába megy három évre, hogy a külmiszióba való kiküldetésre felkészüljön. Nagy öröm volt azonban számomra látni, hogy kivétel nélkül hogyan élnek a paraszthivatásban. Mindegyiknek célja, hogy minél jobb gazda, sőt mint a gazda legyen, aki falujának ha kell, a lelkével is szembe száll. Isten az ő kegyelmével előkészíti a talajt az eljövőknek, bátorít a további munkára.

Megnyitás.

Isten segítségével november hó első napján megnyílik újból az intézet húsz ifjú előtt. November 1-től március hó végéig tartana ez a

Nagytarcsa, 1939. szeptember hó 1.

második tanfolyamunk. Jelentkezhet minden 17 évet betöltött ifjú. A hat elemén kívül semmi előképzettségre szükség nincs. Jelentkezési határidő október 18-ika. Az öthónapos tanfolyam ellátási díja 160 pengő. Ebben benne foglaltatik a teljes ellátás, fűtés, világítás, mosás, sőt a tanulmányi kirándulások is. Az ellátási díjat terményben is meg lehet fizetni. Arra rászorulóknak segélyeket juttathatunk. Ha helyi forrásokból nem kapna segélyt a jelentkező, akkor minden segély iránti kérelmet a jelentkezéssel együtt kell bejelenteni. A jelentkezések Szenczy Gábor evangélikus lelkész Nagytarcsa (Pest m.) címén eszközöltetnek. A jelentkezéshez szükséges: lelkészi ajánlólevél, orvosi bizonyítvány, hogy ragályos betegségben nem volt, sem a családtagjai, és szülői kötelezvény, hogy a tartásdíjat megfizeti. Részleges tudnivalók végett, kérésre, ismertetőt szívesen küldök.

Hálásan köszönve

Kedves Testvéremnek szeretetét és támogatását, Isten áldásának kívánásával, vagyok igaz szeretettel testvére az Úr Jézus Krisztusban

Szenczy Gábor.